

ВІДВЕРТА РОЗМОВА

П'ять годин тренувань щодня

Бронзовий призер Олімпіади 2020 Олег Омельчук не має наміру зупинитися на досягнутому

З Олімпіади, що відбулася цьогоріч у Токіо, рівняни повернулися з трьома олімпійськими медалями. Це стало неабияким досягненням для нашого міста, тому з ініціативи секретаря Рівнеради Віктора ШАКИРЗЯНА обом спортсменам присвоїли звання Почесних громадян Рівного. Один із них – бронзовий призер Олімпіади у стрільбі з пневматичного пістолета Олег ОМЕЛЬЧУК, розмову з яким пропонуємо читачам газети «7 днів».

– Отже, передусім про те, з якого часу ви почали тренуватися?

– Спортом я почав займатися у шкільному віці, це був 7-й клас. Завдяки моему тренеру і наполегливим заняттям вже через два роки я зміг виконати норматив кандидата у майстри спорту, а ще

через рік став майстром спорту. Після цього почав їздити на чемпіонати України. Зовсім скоро потрапив до складу збірної команди України.

– Фактично все життя чи не кожного спортсмена – це шлях

до Олімпійських ігор. Нині ви бронзовий олімпійський призер. Як почуваетесь у цьому статусі?

– Я повернувся додому морально виснаженим і, тільки трошки відпочивши, нарешті усвідомив,

що в мене медаль. Але довго насолоджуватися цим відчуттям не можна, потрібно аналізувати і працювати на результат, якщо хочеш стати чемпіоном. Скажу більше: кілька місяців відпочину і розпочну підготовку до наступної Олімпіади. Це п'ять годин стрільби щодня і ще трохи часу для фізичних вправ на витривалість. Думаю, зможу привезти до Рівного ще одну медаль.

– Нещодавно на День міста за поданням секретаря Рівненської міської ради Віктора Шакирзяна вам присвоїли звання Почесного громадянина Рівного. Також знаємо, що раніше ви зверталися до нього з питання щодо асфальтування вулиці. В цьому контексті хочемо запитати, коли ви як спортсмен відчували найбільшу підтримку влади міста, яке прославляєте в усьому світі?

– Скажу так: мені приємно, що міська влада вітає з досягненням, цікавиться, чим може допомогти і допомагає. Головне, що не доводиться випрошувати і оббивати пороги кабінетів у пошуках шляхів вирішення проблем. Дуже задоволений тим, як швидко відгукнувся

Віктор Володимирович на прохання заасфальтувати дорогу на «вулиці спортсменів». Так її називають через те, що тут свого часу виділили вісім земельних ділянок саме для спортсменів. Тому, гадаю, не тільки я, а й мої сусіди поділяють цю вдячність.

І, звісно, не можу не сказати про допомогу, яку надавав покійний мер Віктор Анатолійович Чайка. У ті часи були зовсім інші умови, і їздити на змагання було вкрай затратно. Ми возили з собою крупи, які були нашим сніданком і вечерею. Тому його допомога була дуже відчутною.

Зараз мене радує те, що молоді керівники, зокрема і секретар Рівненської міської ради Віктор Шакирзян, цікавляться станом справ у спорті, матеріальною базою дитячо-юнацьких шкіл і шукають можливості ремонтувати і будувати щось нове. Ми жили в інший період, коли спорт був чи не єдиним дозвіллям для молоді. Зараз, у час гаджетів, боротися за прихильність дитини до спорту стає все важче. Тому потрібно створювати комфортні умови для тренувань.

Спілкувалася Андріана ПІНІВ